

Arxiu Municipal

TRES-CENTS I ESCAIG

Som a tocar del final d'any. El 2014, magníficament joiós per a uns, dissortadament trist per a d'altres, ens deixa la celebració de diverses efemèrides, de diferent abast. 100 anys de l'inici de la Gran Guerra; 25, de la caiguda del mur de Berlín; centenari de la Mancomunitat de Catalunya; 1110, de Parets... Però a casa nostra, a Catalunya, cap ha adquirit un ressò tan notable com el Tricentenari de la caiguda de Barcelona.

Mesos enrere, l'amiga Maria Gorina ens parlava d'un episodi de la guerra de Successió que havia llegit en una obra magistral de l'historiador Martí de Riquer, *Quinze generacions d'una família catalana* (1999). Aquest episodi tenia com a escenari un llogaret anomenat Torre de Malla, i era a la batllia de Mollet, Parets i Gallecs. Explicava com, a conseqüència de les esbatussades entre borbònics i austriacistes, les torrelles del casal paretà van fer llenya, com si es tractés d'un castell humà dels nostres temps. El que sobtava, de fet, no era el resultat habitual d'una guerra, desfeta i destrucció. El que cridava l'atenció eren precisament les torrelles de què parlava l'eminent historiador. Mai, fins ara, hem tingut coneixement que la Torre de Malla tingués cap torrella, més enllà de les dues torres quadrades, potser de construcció posterior. Però, potser, i tot lligant caps, una de les troballes que van veure la llum amb les últimes prospeccions arqueològiques podria venir a confirmar aquest episodi. Properament, s'han de presentar les conclusions d'aquestes intervencions que s'han dut a terme en el barri Antic i tindrem l'ocasió de contemplar un segell que pot il·luminar una mica més la nostra història.

Tot això són conjectures, és clar. Però, posats a imaginar, ens preguntem si fa tres-cents anys, o tres-cents u, també hi havia la pràctica de l'alto el foc per Nadal –avui et felicito les festes, demà et mato–, demostració contundent que la Humanitat no acaba de girar rodó.

18 de desembre de 2014